

Onderwerp antenne/zendmast, juridische handleiding voor de aanvraag bij Uw verhuurder/Gemeente.

Het eventueel in de huurvoorwaarden opgenomen antenne verbod is niet rechtsgeldig. Huren is een recht in Nederland, waarbij de verhuurder het huurgenot moet schenken aan de huurder voor de huurpenningen. Buiten de dwang om te mogen huren en het moeten tekenen is het antenne verbod een rechtstreekse inperking van het huurgenot, hobby's zijn een wezenlijk deel van het huurgenot. Buiten het in Art 10 EVRM vastgelegde recht daarop, vrijheid van meningsuiting en communicatie, is deze aantasting van grondwettelijk en Europese vastgelegde rechten een directe aantasting van het huurgenot dat huurders mogen verwachten. Het gaat hier niet om de z.g.n. "bakkies" of 27 Mhz zenders, noch om illegale zenders.

Ook 27 Mhz zend/ontvangers zijn toegestaan in Nederland, net als luister amateurs, ook zij hebben recht op hun antennes.

Zoals al eerder aangehaald, gaat het om de door het Rijk erkende Radio amateur dienst. Inclusief het in redelijkerwijze kunnen uitoefenen van zijn/haar hobby's.

Radiostation: een of meer radiozendapparaten met de daartoe behorende antenne-inrichtingen, noodzakelijk voor het op locatie uitvoeren van een radiocommunicatiedienst in de zin van artikel 1.19 van het Radioreglement. Hier komt duidelijk naar voren dat zonder antennes er geen communicatie kan plaatsvinden zoals bedoeld in de wet. Ofwel, zonder toe te passen antennes een direct zendverbod.

Bescherming en uitstraling van van vastgoed, of precedent werking zijn onzin, als veel gebruikte argumenten voor een verbod op antennes en masten. Art 10 EVRM Lid 1 van de Europese wetgeving is hier volledig in werking, reden waarom Gemeentes ook geen welstand rapport aan (hoeven te) vragen voor een mast voor gelicenseerde radio zendamateurs, en Art 19 niet geldt voor ons, zoals een en ander met ons is afgesproken met Wethouder H van der Broek in Sneek afdeling B en W toezicht.

Antenne mag op dak blijven
zondag 10 oktober 2010.

ELST De Raad van State heeft bepaald dat zendamateur N. Smeets uit Elst zijn radianten voorlopig op het dak van zijn woning mag laten staan. Verwijdering van de antenne omdat de welstandcommissie die niet mooi vindt, is volgens de Raad een te vergaande maatregel.

Smeets bezit een zendamateurlicentie en heeft het recht om te zenden. Dat staat in artikel 10 van het Europese mensenrechtenverdrag (EVRM), dat het recht op vrijheid van meningsuiting

garandeert. De Raad van State zoekt de zaak verder uit en geeft later een definitief oordeel. Overbetuwe wilde Smeets met de dwangsom dwingen een vijf meter hoge korte golfantenne van zijn dak te halen. De mast kan niet kleiner want zendamateurs gebruiken bepaalde radiogolffrequenties en die zijn gebonden aan de lengte van de antenne.

http://www.raadvanstate.nl/uitspraken/zoeken_in_uitspraken/zoekresultaat/?verdict_id=7s38UvFsXQ4

Hier gaat het over de uitspraak van de Hoge Raad tegen de Gemeente Zutphen, welke deels vergunning vrije antennes en deels niet vergunningsvrije antennes wilde ruimen onder dwangsom.

De rechter besloot dat kleine overtredingen van de hoogte en het belang van handhaving niet in overeenstemming waren, tevens dat het advies van de schoonheid commissie niet door de beugel kon.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 juli 2008 heeft het college [wederpartij] onder oplegging van een dwangsom gelast een drietal antennes op het perceel [locatie] te Zutphen te verwijderen of de hoogte terug te brengen tot 5 meter.

Bij besluit van 5 februari 2009 heeft het college het door [wederpartij] daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 2 juni 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het door [wederpartij] daartegen ingestelde beroep gegrond verklaard, het besluit van 5 februari 2009 vernietigt en bepaald dat het college een nieuw besluit op bezwaar neemt met inachtneming van de uitspraak. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft het college bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 28 juni 2010, hoger beroep ingesteld.

2. Overwegingen

2.1. [wederpartij] is radiozendamateur. Op het perceel zijn verschillende antennes geplaatst

2.3. Vast staat dat de antennes waarop de last onder dwangsom betrekking heeft in strijd met artikel 40, eerste lid, van de Woningwet zonder de daartoe vereiste bouwvergunning zijn gerealiseerd en in stand worden gelaten. Het college was derhalve bevoegd tot handhavend optreden.

2.4. Gelet op het algemeen belang dat gediend is met handhaving, zal in geval van overtreding van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om met bestuursdwang of een last onder dwangsom op te treden, in de regel van deze bevoegdheid gebruik moeten maken. Slechts onder bijzondere omstandigheden mag van het bestuursorgaan worden gevergd, dit niet te doen. Dit kan zich voordoen indien concreet zicht op legalisering bestaat. Voorts kan handhavend optreden zodanig onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat van optreden in die concrete situatie behoort te worden afgezien.

2.5. In het besluit van 5 februari 2009 heeft het college zich op het standpunt gesteld dat de antennes niet kunnen worden gelegaliseerd door middel van het verlenen van bouwvergunning, omdat deze in strijd zijn met redelijke eisen van welstand. Ter motivering van dit standpunt heeft het college verwezen naar het negatieve welstandsadvies van het Gelders Genootschap van 28 juli 2008.

2.7. Het college betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het advies van het Gelders Genootschap van 28 juli 2008 niet ten grondslag mocht worden gelegd aan zijn standpunt dat in dit geval geen concreet zicht op legalisering bestaat.

2.7.1. Volgens het advies van het Gelders Genootschap van 28 juli 2008 is het beeld van een grote hoeveelheid spriet- en schotelantennes, met vele tuidraden en kabels, evident storend voor de omgeving en is deze hoeveelheid technische voorzieningen in een woonwijk niet op zijn plaats. De rechtbank heeft terecht geen grond gezien voor het oordeel dat uit dit advies, zoals het college stelt, kan worden afgeleid dat de antennes waarop de last onder dwangsom betrekking heeft op zichzelf bezien onevenredig bezwarend zijn voor de omwonenden. Het advies van 28 juli 2008 ziet op alle antennes op het perceel en heeft niet specifiek betrekking op de vergunningplichtige antennes. De rechtbank heeft derhalve terecht geoordeeld dat het college het advies van het Gelders Genootschap van 28 juli 2008 niet ten grondslag mocht leggen aan zijn standpunt, dat in dit geval geen concreet zicht op legalisering bestaat.

Het betoog faalt.

2.8. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

Verkorte versie.

Als eerste:

ART 10 EVRM LID 1

Deze heeft u al, en is een voor IEDER verbindende bepaling, ook gewaarborgd in onze Grondwet Art 93 en 94.

Art 10 EVRM lid 2

Deze bepaling wordt meestal misbruikt om art 10 lid 1 onmogelijk te maken, maar deze Lid 2 is alleen om excessen zoals burgerlijke oproer, onlusten, en staatsgevaarlijke activiteiten te kunnen bestrijden, maar het mag lid 1 NIET onmogelijk maken, het niet toestaan van een mast en/of antennes is dus een antenneverbod... en niet rechtsgeldig.

Begin dit jaar (2010) heeft de President van de Hoge Raad Mr. Corstens een speech gehouden aan het adres van het EHRM, die een prijs uitgereikt kreeg in Middelburg.

De kern van dit verhaal is dat een arrest wat door het EHRM is uitgesproken, zonder pardon in het Nederlandse rechtssysteem dient te worden ingevoerd.

Ook dient de aanpassing n.a.v. het arrest EHRM al op zo laag mogelijk niveau te worden geïmplementeerd dit i.v.m. het subsidiariteitsbeginsel. Wat zoiets betekent, dat als een lagere overheid het kan uitvoeren, dit dient te gebeuren, om daarmee hogere overheden

te ontlasten. Op die manier krijgt het EHRM het ook 'rustiger'.

http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2004_2009/documents/cm/610/610637/610637nl.pdf

Niet alleen voor schotel antennes, maar voor alle antennes.

Nu is het arrest Autronic, waar het ging om een schotel, voor ons prima te gebruiken.

In dat arrest noemt het EHRM ook expliciet 'or other aerial' en men heeft deze zinsnede zeer waarschijnlijk toegevoegd om voor de toekomst duidelijk te maken dat het niet alleen voor schotels, maar voor ALLE antennes geldt!

Mr. Corstens noemde ook nog een aantal voorbeelden, waarbij de Nederlandse jurisprudentie een geheel andere wending had genomen, nadat er een arrest EHRM was geweest van een soortgelijke situatie en hierdoor de Nederlandse Rechtspraak van af dat moment in de lijn liep met het EHRM.

In de zaak die speelde voor het Europese Hof ging het om een Irakese familie die woonachtig is in Zweden. Zij had een schotelantenne geplaatst om nieuws en andere televisieprogramma's uit haar thuisland te kunnen bekijken. Deze familie werd door haar verhuurder gesommeerd de door haar geplaatste schotelantenne te verwijderen. De zaak liep uit op een gerechtelijke procedure waarin verhuurder in het gelijk werd gesteld. De rechter vond - zoals in Nederland ook vaak het geval - dat er voldoende alternatieven waren. De familie legde de zaak echter voor aan het Europese Hof. Deze oordeelde - eenvoudig gezegd - dat van het recht op vrije nieuwsgaring alleen kan worden afgeweken indien er sprake is van dringende redenen van algemeen belang. Dat een verhuurder (schotel)antenne niet mooi vindt of dat hij bang is voor wildgroei, is hiervoor niet voldoende. Ook oordeelde het Europese Hof dat niet snel mag worden aangenomen dat er sprake is van een redelijk alternatief. Hiervan is pas sprake als dit alternatief minstens hetzelfde biedt als de (schotel)antenne. Daarbij geeft het Europese Hof nog nadrukkelijk aan dat het soort informatie niet belangrijk is. Ook pure entertainment valt onder de reikwijdte van artikel 10 van het EVRM. Om kort te gaan: de (schotel)antenne mocht blijven staan.

Hieruit volgt ook dat de normaal gebruikte geitewollensokken redenen om antennes te verbieden, uitzicht, welstand etc., niet geldig zijn, of er moet sprake zijn van een zeer ernstige hinder of gevaarstelling.

Ook dan is alleen een inperking mogelijk, een compleet verbod niet.

Daarom raad ik iedereen aan dat arrest te noemen en met verwijzing naar de toespraak van dhr. Corstens, om gemeenten er van te overtuigen dat een halsstarrige weigering niet 123 mogelijk is! Echter in het overgrote deel weet men bij gemeenten bar weinig van het EVRM/EHRM en het is mij op gevallen dat afgelopen woensdag toen ik de gemeenteraad heb toegesproken er geen vragen kwamen op mijn uiteenzetting.

Het was zelfs triest om te moeten constateren dat de juridisch geschoolde aanwezigen nog steeds niet echt snappen hoe het werkelijk zit m.b.t. het EVRM.

<http://www.rechtspraak.nl/Gerechten/HogeRaad/Over+de+Hoge+Raad/Publicaties/Rede+mr.+Corstens+bij+de+opening+van+het+gerechtelijk+jaar+van+het+EHRM+op+29+januari+2010.htm>

Beetje vreemd met de wetenschap dat iedere Nederlander geacht wordt de wet te kennen, en dat zeker van uitvoerende van de wet mag worden verwacht.

'there has been an interference with the exercise of the rights and freedoms guaranteed in paragraph 1 of Article 10 (art. 10-1), the supervision must be strict, because of the importance of the rights in question; the importance of these rights has been stressed by the Court many times. The necessity for restricting them must be convincingly established'

Hier doet het EHRM een belangrijke uitspraak over de belangrijke waarde van de Rechten genoemd in het EVRM zelf.

Ze zegt namelijk met deze zinsnede dat er een goede controle moet zijn op de bescherming van de Rechten in het EVRM omdat ze zo belangrijk zijn. Dat deze Rechten belangrijk zijn heeft het EHRM keer op keer benadrukt en om deze Rechten te willen inperken, moet men dit op OVERTUIGENDE WIJZE motiveren.

Je ziet dat hier weer een ijzersterk argument staat wat je in je bezwaar kunt gebruiken.

Maar we zijn er nog niet, want ook de President van de Hoge Raad (Hoogste Nederlandse rechter) heeft mooie woorden gesproken toen hij begin 2010 een toespraak hield voor het EHRM. Hij benadrukte in zijn speech dat : de lidstaten moeten zich bewust zijn van hun taak en deze ook zeer serieus nemen. Zij moeten ervoor zorgen dat hun ingezetenen in de praktijk de bescherming van het EVRM genieten. Dit betekent ook dat zij de jurisprudentie van het Hof nauwgezet moeten volgen en voor zover op hen van toepassing ook zonder talmen moeten doorvoeren.

Verder gaf hij enkele voorbeelden van uitspraken van het EHRM m.b.t. een bepaald onderwerp, die binnen Nederland ervoor gezorgd hebben dat de uitspraken van de Nederlandse Rechter gingen veranderen en zich aansloten bij de uitspraak van het EHRM. De Nederlandse Rechtsorde 'volgde' dus de uitspraken van het EHRM.

Ook sprak de President van de Hoge Raad uit dat in het kader van het subsidiariteitsbeginsel, lagere overheden al zoveel mogelijk de jurisprudentie van het EHRM dienen te volgen, omdat daarmee voorkomen wordt dat hogere overheden en het Rechtssysteem worden belast met zaken die reeds op laag overheidsniveau geregeld hadden kunnen worden.

Deze uitspraak is ook zeer belangrijk en door gemeente hierop te wijzen zullen ze zich wel even bedenken.

Een gemeente kan immers de vergunning gewoon toestaan. Als ze op de hoogte zijn van de arresten van het EHRM, dan zouden ze moeten beseffen dat er ZEER GOED gemotiveerd dient te worden om een antennemast te weigeren.

Als elke gemeente dus zijn huiswerk goed zou doen, dan zouden er dus veel minder rechtszaken komen. Als ze onderaan in de overheidshierarchie hun werk reeds goed doen, dan worden hogere overheidslagen niet belast met deze zaken. Dit is wat er bedoeld wordt met het subsidiariteitsbeginsel.

(De kracht van deze uitspraak zit hem erin dat een gemeente eigenlijk rechtstreeks genoemd wordt als lagere overheid zijnde. Over het algemeen hebben gemeenten vrijwel nooit te maken met het EVRM en zijn ze er ook amper mee bekend. Maar door deze uitspraak van de President Hoge Raad notabene, komt het EHRM dichterbij. En gemeenten willen het eigenlijk wat dat betreft niet verkeerd doen, want dit wordt immers van 'bovenaf' door de President zelf gezegd!)

Zoals je ziet zijn de uitspraken van het EHRM en de President een groot voordeel voor ons als potentiële antennemast plaatsers.

Ingevolge de beginselen van het vrije goederenverkeer (artikel 28-30 van het Verdrag) en van het vrije dienstenverkeer (artikel 49 e.v. van het Verdrag, zoals geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het EVRM) moet in het algemeen iedereen die dat wenst, de mogelijkheid hebben een (schotel) antenne te gebruiken.

De Commissie wijst er op dat de beginselen, weergegeven in de genoemde artikelen, horizontale en rechtstreekse werking hebben, dat wil zeggen dat voorschriften van overheden of particuliere ondernemingen die daarmee in strijd zijn, ongeldig zijn.

In een Mededeling aan de Leden van 3 februari 2006 heeft de Commissie haar standpunt ter zake van de betekenis van art. 10 EVRM verder verduidelijkt: uit art. 10 EVRM vloeit voort dat iedere burger recht heeft op een schotelantenne voor de ontvangst van radio- en televisie-uitzendingen. Dit fundamenteel recht mag niet worden beperkt, noch door overheidsregelgeving, noch door private regelgeving. Privépersonen mogen niet worden verplicht televisie-uitzendingen via kabeltelevisie of internet te ontvangen.

Dit recht op een schotelantenne is echter niet absoluut, maar kan worden beperkt op grond van dringende redenen van algemeen belang. De opgelegde beperkingen moeten daarbij wel voldoen aan het evenredigheidsbeginsel.

Anders gezegd: voor een gewone belangenafweging, als tot nu toe in de Nederlandse jurisprudentie lijkt te worden aangehangen, is volgens de Europese Commissie geen plaats. Veeleer geldt: schotels mogen, tenzij zeer zwaarwegende belangen uit oogpunt van openbare orde, veiligheid en volksgezondheid een verbod zouden rechtvaardigen, en dan nog moeten deze maatregelen zonder discriminatie worden toegepast, geschikt zijn om het nagestreefde doel te bereiken en niet verder gaan dan strikt nodig is (evenredigheidsbeginsel).

Met dit arrest van het EHRM is, ook voor Nederland, komen vast te staan dat schotelantennes door huurders ook aan de buitenzijde van hun woning mogen worden aangebracht, ongeacht het gestelde in art. 7:215 lid 6 BW, en ongeacht enig contractueel verbod.

Van het recht op 'vrije nieuwsgaring' mag alleen wegens dringende redenen van algemeen belang worden afgeweken. Daarvoor is niet voldoende dat de schotels door de verhuurder 'niet mooi' gevonden worden, dat hij meent dat ze gevaarlijk zijn of schade kunnen toebrengen of dat hij bang is voor een wildgroei van schotelantennes. Qua esthetiek zal sprake moeten van een (schotel aan) een gebouw van bijzondere architectuur (bijvoorbeeld een monument) en bij een beroep op 'gevaar' of 'schade' moet sprake zijn van concreet gevaar en/of reële schade. Ook de aanwezigheid van alternatieven kan het schotelverbod niet overeind houden, zolang dat alternatief niet volkomen hetzelfde biedt als wat de schotel de huurder biedt. En zelfs het feit dat de huurder met behulp van zijn schotel de hele dag alleen maar naar buitenlandse soaps zit te kijken, kan geen argument zijn om art. 10 EVRM opzij te zetten. Van een 'gewone' afweging van belangen is geen sprake: een schotel mag en kan alleen worden verboden als er sprake is van geconcretiseerde zwaarwegende belangen

om ze tegen te gaan.

De in paragraaf 2 hiervoor weergegeven uitspraken van de diverse gerechtshoven voldoen mijns inziens niet aan de door de Europese Commissie en het EHRM dwingend voorgeschreven toepassingscriteria van art. 10 EVRM. En ook een nuancering van art. 7:215 lid 6 BW lijkt aan de orde.

http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2004_2009/documents/cm/617/617113/617113nl.pdf

Raad van State Ro3 84 2903/S735

Beperking zoals lid 2 Art 10 EVRM is alleen mogelijk bij ZEER ZWAARWEGENDE BEZWAREN.

Uitspraak Hoge Raad jurisprudentie

ONEVENREDIG BEZWAREND

Deze term hanteren gemeenten vaak als het gaat om een weigering.

Het Recht binnen 10 EVRM vastgelegd kan namelijk worden ingeperkt door een X aantal gronden die genoemd zijn in Lid 2. Het merendeel is niet relevant, maar 'Rechten van anderen' wordt gehanteerd om de weigering kracht bij te zetten.

Het blijkt uit jurisprudentie dat deze term dusdanig krachtig is geworden, dat het noemen vaak al het gewenste effect heeft. Menig rechter heeft het 'onevenredig bezwarend' dan ook gehonoreerd en vervolgens was de rechtzaak verloren.

Het is dus verstandig om het onevenredig bezwarend ook te bestrijden.

Het eerder genoemde voorbeeld om een vergunningsvrije situatie ter vergelijking te stellen kan hierbij helpen.

Omwonenden hebben maar te accepteren dat een 5 meter mastje met 3 elements tribander op de nok van je woning wordt geplaatst.

Dit kan in het geheel niet als bezwarend worden aangemerkt omdat onze Wetgeving dit als vergunningsvrije betiteld.

De voorzieningenrechter in Alkmaar heeft n.a.v. een lang slepende zaak in Heerhugowaard beslist dat deze situatie op het dak geheel overeenkomstig de wensen van de burger mocht worden gerealiseerd. Gemeente had namelijk de vergunningsvrije situatie als een welstandsexces getypeerd (Het was zelfs zo sterk dat in de jaren dat het conflict duurde, de welstandscommissie meerdere malen een advies had uitgebracht en zo was er ook een advies, waarbij de tribander al uit de mast was gehaald en op het dak lag, maar de welstandscommissie deze antenne nog steeds beschreef als ontsierend!)
Hoever kan een gemeente gaan nietwaar!

Logischerwijze zal een vergunningsvrije situatie van 14 meter hoogte, die niet eens als bezwarend betiteld kan worden, dus nooit ineens in onevenredig bezwarend omslaan indien de aangevraagde mast 15 meter hoog is!

Deze extra meter zou dan immers verantwoordelijk moeten zijn voor het verschil tussen geheel zonder vergunning en anderzijds een inperking van 10 EVRM.

Een welstandsexces is meer zoiets als een schutting die men opricht van huisafval, of vreselijk opvallende en storende kleuren, flitslichten etc.

Bij een welstandsexces dient het namelijk voor een leek evident te zijn dat het een buitensporige situatie betreft.

Het ONEVENREDIG BEZWAREND

De werkelijke reden dat een antennemast door de gemeente en rechter effectief kan worden verboden/geweigerd is gebaseerd op het onevenredig bezwarend.

Dit 'onevenredig bezwarend' is dus een synoniem geworden voor een krachtige weigeringsterm.

Hoe kunnen we dit onevenredig bezwarend aanpakken om toch de angel eruit te halen.

We moeten dan kijken wat het EHRM zegt over een inperken van het EVRM op basis van hetgeen in het 2e lid staat vermeld. De rechten van anderen.

Het EHRM hanteert hiervoor de volgende stelregel:

Het EVRM stelt bijna steeds de voorwaarde dat een beperking 'noodzakelijk moet zijn in een democratische samenleving'. Dat houdt in dat de beperking gevorderd wordt door een 'pressing sociaal need' en 'proportionate to the legitimate aim pursued' moet zijn.

Ik pas dit nu toe op het al eerder gebruikte 'vergelijk met een vergunningsvrije situatie', maar nu uiteraard met het doel om te bewijzen dat er GEEN pressing social need aanwezig is:

Voor de beoordeling van de noodzaak van een beperking is relevant of er een 'pressing social need' voor de beperking bestaat en is de proportionaliteit van de beperking van belang. Een maatregel die niet of nauwelijks effectief is, zal niet snel proportioneel zijn.

Is de maatregel om een antennemast te verbieden effectief ?

Een antennemast van 5 meter hoogte geplaatst op een nok van de woning is vergunningsvrij en hier heeft de Wetgeving in voorzien en is dus niet aan enige regelgeving gebonden.

Geplaatst op een nok van een woning van 10 meter hoogte, betekend dat de hoogte tot 15 meter mag reiken.

Indien deze hoogte verplaatst wordt naar de achtertuin, in de vorm van een mast, kan deze dan ineens als onevenredig bezwarend worden aangemerkt ?

Is er enige mate van effectiviteit in het weigeren van deze antennemast in de achtertuin, terwijl deze hoogte vergunningsvrij bereikt kan worden door plaatsing op de nok van de woning ? Deze vraag kan onomwonden met NEE worden beantwoord, omdat het doel wat bereikt wordt te worden, namelijk het verwijderen van een antennemast, ingevolge de Wet vergunningsvrij bouwen slechts ten dele slaagt.

Als verhuurder dien je volgens het huurrecht de huurder het woongenot te verstrekken tegen de huurpenningen.

Daarbij hoort ook dat de huurder zijn hobby's kan uitoefenen, zeker als deze door Europees en

Nederlands grondwettelijk recht zijn beschermd.

Al sinds decennia worden radio amateurs geconfronteerd met problemen bij het plaatsen van antenne-installaties.

Dit kan zijn van een weigering van de woningstichting of vereniging van eigenaren in appartementen, het weigeren van een bouwvergunning, of een niet terechte aanschrijving tot verwijdering door een Gemeente, bezwaar en beroep van omwonenden tegen een verleende bouwvergunning, in alle variaties en verschillende aspecten.

Hetzelfde geldt ook met een antnne mast aanvraag naar de Gemeente toe.

Gemeenten en verhuurders "vergeten" wel eens snel dat je Europees overkoepelend en dwingend recht op een van de nederlands grootste rechten namelijk vrijheid van meningsuiting en vergaring boven "uitzicht" gaat of "niet passen in de architectische omgeving" of een andere geitenwollen sokkenridder uitspraak.

Veel draait om Artikel 10 EVRM

Hierover is ondertussen al veel jurisprudentie ontwikkeld.

Het speelt een rol in alle gevallen of u nu huurder bent, eigenaar van de woning of in een appartement woont met een VVE (vereniging van eigenaren).

Wat is een Amateur station.

Dit is een of meer radio-zendapparaten met de daarbij horende antenne inrichtingen geschikt om uit te zenden op een of meer frequentie banden die exclusief zijn toegewezen aan de Amateurdienst.

Hieruit blijkt al dat een zendamateur niet zonder antennes en een antenne-installatie(s) kan.

Vanwege het aantal toegewezen frequentie banden met daarvoor hun eigen antennes en het experimentele karakter van de Amateur-dienst is een amateur niet met een (1) antenne gered.

Meerdere antennes voor diverse frequenties, en vanwege het experimentele karakter zal ook het aantal of uitvoering van de antennes veranderen.

Een en ander wel of niet draaibaar opgesteld.

Gemeentes en Woningstichtingen of verhuurders proberen soms zoveel mogelijk het plaatsen van antennes en masten te ontmoedigen.

Een en ander door antenne verboden, het oneigenlijke gebruik van welstandsadvies commissies etc.

Meestal dateert het antenneverbod nog uit de 60er jaren toen de radio en tv "harken" van het dak konden door de invoering van de Centraal Antenne Installatie, CAI.

Soms uit frustratie over de GSM en UMTS antennes, en onwetendheid over het zendamateurisme.

Soms omdat er een totaal gebrek is aan de kennis van de bestaande wetgeving.

Soms willens en wetens een ontmoedigings beleid voeren om "een antennewoud te weren", daarbij voorbijgaand aan de rechten van u als burger.

Vaak een combinatie van een of meer punten.

Het is onmogelijk in dit stuk alle beroeps mogelijkheden etc te behandelen, het is een algemeen tot voorbeeld dienende nieuwsbrief.

Voor een zeer uitgebreide informatie inclusief voorbeeld brieven etc zie het boek Amateur radio

antennes een juridische leidraad.

Dit boek is in mijn bezit, van Mr G.M.M van den Berg, PAOGMM.

Verkrijgbaar bij de VERON.

Een klein voorbeeld over een paar zaken die ik begeleid heb.

Zaak1.

Radio zendamateur met A/F licentie vraagt aan, een antennemast licht bouwvergunningplichtig, bij de Gemeente, aanvrager heeft een eigen koopwoning.

Heet nu Omgevingsvergunning.

Samen met hem de bouwaanvraag toegelicht bij de Gemeente Sneek, afdeling Bouw en Woning toezicht, naar aanleiding van de vragen die B&W hadden over die aanvraag.

De wet is duidelijk in deze, sinds de nieuwe bouwverordening in werking is getreden zijn er 3 categorieën bouwwerken, voor ons alleen de antennes en masten er even uitgelicht.

1. Geen bouwvergunning vereist, kleine niet van belang zijnde bouwwerken waarvoor geen vergunning is vereist, onder andere antenne (masten) van minder als 5 meter lang gemeten op het punt waar zij het dak doorkruist/snijdt.

2. Omgevings vergunning plichtig, wat masten betreft, elke mast niet vallend onder punt 1, met een maximale hoogte tot 40 meter.

3. Elk ander bouwwerk niet vallend onder 1 of 2, of masten vanaf 40 meter en hoger in ons geval, regulier bouwvergunning plichtig.

In dit geval was een lichte bouwvergunning nodig, de wet stelt dat de Gemeente dan binnen 6 weken een uitslag van de aanvraag uitslag over die vergunning moet verlenen zonder uitstel.

Dit geval duurde echter meer als 9 maanden met telkens nieuwe vragen van de Gemeente, en foutief de inschakeling van de welstands advies commissie, ondanks dat we bij het begin al zeer duidelijk hadden aangegeven dat dit niet hoefde.

Daar een en ander veel te lang duurde en de wettelijke termijn door de Gemeente was overschreden maar een gesprek aangevraagd met de Wethouder van de Gemeente Sneek, de Hr Hans v/d Broek, daarbij aanwezig het Hoofd van de afdeling Bouw en Woning toezicht van de Gemeente Sneek, in een amicaal gesprek de zaak aangekaart en besproken.

Na een toelichting onzerzijds is het volgende afgesproken.

1. Zendamateurs en andere belanghebbenden met een buiten antenne/mast zullen niet meer onnodig worden beperkt .

2. Voor de licht vergunningsplichtige bouwvergunning wordt conform de wet nu de welstands advies commissie niet meer ingeschakeld, dit voorkomt een nieuwe ronde van bezwaren van omwonenden en vertraging omdat deze behandeld moeten worden, en een negatief advies niet meer rechtsgeldig

is, een negatief advies komt immers neer op een antenne verbod wat volgens het EVRM Art 10 lid 1 een Europees grondrecht is.

3. Er zullen geen onnodige problemen meer worden gecreëerd.

4. Volledige medewerking aan radio zendamateurs en andere rechtmatige belanghebbenden voor een antenne en/of mast.

5. Art 19 voor de vrijstelling van het bestemmingsplan zal zonder meer worden doorgevoerd, Art 10 EVRM (Europees Verdrag voor de Bescherming van de Mens) gaat hier boven, derhalve zal het bestemmingsplan zonder meer moeten worden veranderd en is dus de inspraak procedure onnodig.

6. Handhaven van de 6 weken termijn tot verlenen bouwvergunning zoals dat is geregeld in de Wet. Zie de nieuwe omgevings vergunning termijnen deze zijn nu anders.

Even op een rijtje van Art 19.

Vrijstelling volgens artikel 19 lid 1

Als voor een bepaald plan of project niet volstaan kan worden met een artikel 19 lid 2 of lid 3 vrijstelling dan kan vrijstelling gegeven worden van de bepalingen van het geldende bestemmingsplan met artikel 19 lid 1. Het kunnen kleine plannetjes zijn, maar het kunnen ook erg grote projecten zijn. Daarom is de procedure een lange met veel waarborg voor belanghebbenden. De hieronder gegeven procedure komt dan ook sterk overeen met de procedure voor het herzien van het bestemmingsplan.

De procedure:

1. De gemeente beslist zo spoedig mogelijk (en in ieder geval binnen 8 weken) na ontvangst van de aanvraag om vrijstelling of de aanvraag wordt afgewezen of dat ze positief tegenover de aanvraag staat. Als de gemeente positief staat tegenover uw vrijstellingsverzoek betekent dat nog niet dat u vrijstelling krijgt!

2. Bij de voorbereiding van een vrijstelling kan de gemeente de meningen van de bevolking en andere belanghebbenden raadplegen. Dit is de inspraak. Of en hoe inspraak gehouden wordt staat in de gemeentelijke inspraakverordening geregeld. Daar is ook de termijn in geregeld; een veel gebruikte termijn is 4 weken. Tijdens de inspraak kan iedereen een reactie geven op de voorgenomen vrijstelling. De gemeente is niet wettelijk verplicht om inspraak te verlenen. Zij kan deze fase ook overslaan. De gemeentelijke inspraakverordening dient te worden geraadpleegd om te achterhalen hoe de inspraak is geregeld en wanneer deze wel of niet wordt toegepast.

3. Als na de inspraak wordt besloten om door te gaan (waarbij met de binnengekomen inspraakreacties rekening moet worden gehouden (als er inspraak is gehouden natuurlijk)) wordt het concept vrijstellingsbesluit ter inzage gelegd en wordt de procedure uit artikel 19 gestart.

4. Het concept vrijstellingsbesluit en de hierbij horende stukken (bijvoorbeeld een ruimtelijke onderbouwing en het verslag van de inspraak) liggen ter inzage gedurende 6 weken. Tijdens deze termijn van 6 weken kunt u naar keuze schriftelijk of mondeling zienswijzen indienen.

5. De gemeente beslist binnen 8 weken tot het wel of niet aanvragen van een noodzakelijke

- verklaring van geen bezwaar bij Gedeputeerde Staten (GS; het dagelijks provinciaal bestuur).
6. GS nemen binnen 8 weken een beslissing over de gevraagde verklaring van geen bezwaar.
  7. De gemeente moet na het ontvangen van de verklaring van geen bezwaar binnen 2 weken een besluit nemen over het wel of niet verlenen van de vrijstelling.
  8. De gemeente besluit tot het wel (of niet!) verlenen van de vrijstelling. Vaak wordt tegelijkertijd ook een bouwvergunning afgegeven omdat vaak vrijstelling wordt gevraagd voor een bouwwerk. Maar dit hoeft niet altijd zo te zijn.
  9. Indien de vrijstelling niet samenhangt met een bouwvergunningaanvraag kunt u tegen het vrijstellingsbesluit in beroep gaan bij de rechtbank. Dat moet binnen 6 weken. U hoeft in dat geval niet eerst een bezwaarschrift in te dienen bij burgemeester en wethouders of de raad van de gemeente. In deze termijn kunt u ook om een voorlopige voorziening (een schorsing) bij de President van de Rechtbank vragen. Indien de vrijstelling samenhangt met een bouwvergunningaanvraag valt de vrijstellingsverlening (of weigering) samen met de verlening (of weigering) van een bouwvergunning en kunt u tegen het vrijstellingsbesluit niet zelfstandig in bezwaar of beroep gaan, maar wordt het vrijstellingsbesluit geacht deel uit te maken van het besluit omtrent de verlening (of weigering) van de bouwvergunning. Dat betekent, dat de beroepsgang met betrekking tot de bouwvergunning van toepassing is. Concreet betekent dit, dat u eerst een bezwaarschrift bij burgemeester en wethouders van de gemeente moet indienen en vervolgens beroep kan instellen (tegen het besluit op het bezwaarschrift) bij de rechtbank.
  10. Mocht het beroep ongegrond worden verklaard dan kunt u daar tegen in hoger beroep gaan bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Dat moet binnen 6 weken.

De vrijstelling van deze procedure houdt in dat deze weg NIET meer gevolgd hoeft te worden, een grote tijdsbesparing oplevert en problemen met termijn overschrijding voorkomt.

EVRM Art 10

EUROPEES VERDRAG TOT BESCHERMING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS EN DE FUNDAMENTELE VRIJHEDEN

Verdrag van 4 november 1950, Trb. 1951., 154 (Rectificatie Trb. 1961, 8 en 1979, 150), laatstelijk gewijzigd 11 mei 1994, Trb. 1994, 165

Vrijheid van meningsuiting Art. 10

- 1. Een ieder heeft recht op vrijheid van meningsuiting. Dit recht omvat de vrijheid een mening te koesteren en de vrijheid om inlichtingen of denkbeelden te ontvangen of te verstrekken, zonder inmenging van enig openbaar gezag en ongeacht grenzen. Dit artikel belet Staten niet radio-omroep-, bioscoop- of televisieondernemingen te onderwerpen aan een systeem van vergunningen.

2. Daar de uitoefening van deze vrijheden plichten en verantwoordelijkheden met zich brengt, kan zij worden onderworpen aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of sancties, die bij de wet zijn voorzien en die in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de nationale veiligheid, territoriale integriteit of openbare veiligheid, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, de

bescherming van de goede naam of de rechten van anderen, om de verspreiding van vertrouwelijke mededelingen te voorkomen of om het gezag en de onpartijdigheid van de rechterlijke macht te waarborgen.

Voor alle duidelijkheid, het is wetgeving op Europees niveau, en staat zelfs boven de Nederlandse wetgeving, is dwingend recht, dat wil zeggen dat het een gewaarborgd en voor alle partijen bindend recht is, dit wordt ook nog eens bevestigd in onze Grondwet.

Zoals je kunt zien is er een 2e lid aan Art 10 verbonden.

Hieraan ontnemen Woningstichtingen en sommige Gemeentes graag het recht om Art 10 lid 1 in te perken of geheel onmogelijk te maken, vaak omdat er in het verleden uitspraken zijn gedaan door rechtbanken gebaseerd op de oude wetgeving.

Aangezien Lid 1 dwingend recht is zijn de uitzonderingen die lid 2 toestaan alleen geldig indien deze van zeer zwaarwegend karakter zijn, maar kunnen alleen beperkingen opleggen, maar mogen Lid 1 niet onmogelijk maken, dus een antenneverbod zonder meer is niet mogelijk en onwettig.

Wanneer een verhuurder een antenneverbod oplegt voor je de woning mag huren is dat volgens Jurisprudentie van de Raad van State, het hoogste Rechtsorgaan in Nederland, in strijd met deze wetgeving.

Art 10 garandeert immers de vrijheid van meningsuiting en de rechten van de radiozendamateur tegenover de overheid en verhuurder

Als al Lid 2 in werking treedt in EXTREME gevallen dient toch Lid 1 zoveel mogelijk zijn werking te hebben, daar een fundamenteel recht in het geding is.

De Burgerlijke rechter oordeelde dat binnen huurverhoudingen Art 10 eveneens van toepassing is daarbij in acht nemend de aard van het gewaarborgde grondrecht en anderzijds het feit dat een huurovereenkomst een primaire behoefte is .

Een weigering voor het plaatsen van antennes of antennemast(en) vormt dan ook een ernstige aantasting van het woongenot, waarop de huurder recht heeft, voor zover de belangen van de verhuurder niet wezenlijk worden aangetast.

In de meeste gevallen wordt dan door de rechter ook toestemming verleend voor het plaatsen van antenne masten/antennes.

Indien de antenne/mast op een bouwkundig verantwoorde wijze wordt geplaatst worden de belangen van de verhuurder in geen enkel opzicht geschaad, in welk geval voor een weigering geen enkele plaats is.

Een weigering van de toestemming zonder zwaarwegende gronden welke noodzakelijk zijn ter bescherming van de gerechtvaardigde belangen van de verhuurder, met worden aangemerkt te zijn gedaan in strijd met Art 10 EVRM.

Aangezien deze weigering geacht moet worden te zijn geschied zonder redelijk motief zal alleen daarom sprake zijn van in strijd zijn met de redelijkheid en billijkheid waarmee volgens het Wetboek de huurovereenkomst ten uitvoer moet worden gebracht.

Dit houdt ook in dat als je al in een woning woont en een huurcontract met huurvoorwaarden hebt met een dergelijke bepaling deze onevenredig bezwarend is, en Art 10 EVRM daarboven gaat, en dus die bepaling ongeldig is.

In het geval de verhuurder zich zorgen maakt over eventuele storingen veroorzaakt door het zenden

het volgende.

Ingevolge de wet op Telecommunicatievoorzieningen en de daarop geënte regelingen alsmede de voorschriften verbonden aan de radio zendmachtiging dient de gebruikte apparatuur aan strenge regels te voldoen.

Tevens bevatten deze voorschriften welke ongestoord gebruik van consumenten apparatuur van derden waarborgen.

Eventuele storingsklachten worden behandeld door het klachtenbureau radiostoringen van de Rijksdienst voor Radiocommunicatie (RDR), overeenkomstig door de Minister van Verkeer en Waterstaat vastgestelde regels.

Zoals uit bovenstaande valt te lezen is een advies van de welstands adviescommissie niet meer nodig, deze komen meestal met zeer "wollige" uitspraken over het niet passen van de antennes/mast(en) in het straatbeeld etc.

Raad van State R03 90 4205

21 juni 1994

De belemmering van het uitzicht van omwonenden en zelfs het bestaan van een alternatief als zodanig voor de antennes is onvoldoende voor het antenneverbod.

R.V.S. R03 89 1089

Horizontale antennes of draad antennes zijn ook volgens de oude en nieuwe woning wet bouwvergunning vrij.

En dus niet onderworpen aan een welstands advies, noch is er een beroep mogelijk op grond van uitzicht of uitstraling etc.

Ook worden deze wollige uitspraken gedaan door Woningstichtingen, Gemeentes en vooral op het punt van het uitzicht voor omwonenden, precedentwerking etc.

Het uitzicht van een huurder/eigenaar van een woning is NIET gegarandeerd, in deze veranderende maatschappij groeien ook bomen gewoon door, worden andere bouwwerken gesloopt, of nieuw gebouwd, weilanden met een nieuwe wijk volgebouwd, daardoor zal ook het uitzicht dynamisch veranderen.

Alleen als de gewenste mast/antennes een ernstige afbreuk doen aan bijvoorbeeld een bijzonder beschermd landschappelijk karakter kunnen beperkingen worden gemaakt voor de hoogte e.d., maar mogen het plaatsen niet onmogelijk maken.

Zie ook Art 93 en Art 94 van de Nederlandse Grondwet, Art 93 omschrijft de verbindende bepaling van Art 10 EVRM, Art 94 van de Grondwet omschrijft dat wettelijke voorschriften geen toepassing vinden als deze toepassing niet verenigbaar is met een ieder verbindende bepaling van verdragen. Voorwaarde in dit alles is dat de gewenste antenne installatie noodzakelijk is van de door Art 10 EVRM gewaarborgde rechten, zoals een noodzakelijke hoogte, vrij van obstakels in de omgeving, technisch vereiste afmeting van de antennes, en dat zich geen situatie voordoet die gelet op het 2e lid van Art 10 EVRM beperkingen van die rechten rechtvaardigt.

Het niet voldoen aan welstands criteria kan dus niet leiden tot een weigering van de bouwvergunning, of de plaatsing van een bouwvergunningvrije mast/antennes

Zaak 2.

Gelicenseerd N vergunning houder.

Een huurder kreeg in feite een antenneverbod opgelegd versus Woningstichting de Wieren gelicenseerd N zendamateur.

Redenen waren opgegeven als zijnde dat de huurder niks op het dak mocht plaatsen, niets aan het pand mag bevestigen, dus in feite het onmogelijk maken om op of aan de woning een antenne te bevestigen.

Verder werd gesteld dat het beleid van de Woningstichting De Wieren was geen toestemming te geven voor het plaatsen van een antenne of antenne installatie, in feite een antenne verbod.

Verder werd aangevoerd de "precedent werking" van een antenne.

Aangezien er maar 16.000 gelicenseerde radiozendamateurs zijn in heel Nederland zal dat in Sneek niet zo'n vaart lopen, en is ook niet van toepassing daar dit geen wezenlijk belang is van de verhuurder, welke een antenneverbod rechtvaardigt.

Verder stelde de advocaat van de woningstichting De Wieren uit Sneek dat Art 10 EVRM dus op die gronden niet van toepassing was en geen antennes mochten worden geplaatst.

Ook werd gesteld dat de Gemeente Sneek het plaatsen van antennes in woonwijken verbod en niet toestaat.

Als verdere dreiging werd vermeld dat de huurder dan in strijd was met de (illegale) bepaling in het huurcontract en men de rechter kon verzoeken de huurovereenkomst te ontbinden, omdat hij zich dan niet als een goed huurder gedroeg.

Gelukkig had ik die maandag net het gesprek gevoerd met de Wethouder H van der Broek in Sneek over het antenne en vergunning beleid...

U ziet nu welke problemen in de weg worden gelegd door sommige woningstichtingen, de Wieren is geen uitzondering, maar uit het verhaal hierboven, en verder begrijpt u dat de brief van de Woningstichting voor geen meter klopt, en Juridisch een wangdrocht is vol fouten en misleidingen. Alles inclusief valse voorlichting en foutieve voorstelling van zaken om de verhuurder te ontmoedigen om door te gaan met de aanvraag.... Een slechte beurt voor een Woningstichting die "pretendeert volgens haar slogan goed wonen belangrijk te vinden" en volgens de Directeur Hr V/d Kloet "mensen leuk moeten kunnen wonen, en het woongenot en leefomgeving extra aandacht krijgen".

"Als het niet meer prettig wonen is wil je er ook minder graag een woning huren" einde citaat uit de Sneeker Nieuwsblad Donderdag 19 april 2007.

Beetje wrang citaat met de bovenstaande werkelijke houding naar de huurder in acht genomen...

Met bovenstaande een gesprek aangegaan met Woningstichting De Wieren in Sneek.

Resultaat: dien maar een aanvraag in voor een toestemming met schets en bevestiging van het een en ander, dan "zal men zien om zoveel mogelijk een en ander te regelen, het is niet de bedoeling de hobby onmogelijk te maken", gezien voorafgaande houding leek het er anders wel veel op.....

Wordt dus vervolgd..

Wat betekent dit nu allemaal?

Het bovenstaande is nogal ambtelijk in schrijfwijze.

Dat moet gedeeltelijk ook daar dit rechtstreeks uitspraken van rechters zijn, of weergave van de

bestaande wetgeving.

Voor ons als leek houdt het in dat het plaatsen van masten of antennes of een combinatie daarvan bijna nooit geweigerd zal worden door de rechter, een en ander binnen alle redelijkheid.

Mijn advies is om ten eerste goede vrienden met je burens en evt verhuurder te zijn/blijven, dit zal problemen voorkomen want ongekend maakt onbemind...

Je verhuurder heeft geen grond of recht pur sang een antenne verbod te handhaven noch heeft de Gemeente dat recht.

Probeer in eerste instantie met overleg tot een goede oplossing te komen, een rechter is altijd de laatste optie in dit soort zaken.

Maar uit het bovenstaande zal duidelijk zijn dat je veel rechten hebt, en deze ook moet gebruiken, inclusief de gang naar de Rechter en eis tot plaatsing en opleggen dwangsom aan de verhuurder en Gemeente.

Ondanks Art 10 EVRM kunnen beperkingen worden opgelegd om de rechten van anderen te beschermen, mits deze van ZEER WEZENLIJK belang zijn.

Smoesjes, wollig praat en dergelijke, horen daar niet bij, de tegenpartij moet met behoorlijk sterke en redelijke argumenten komen voor een dergelijke beperking in werking treden, maar een antenne verbod zal dit nooit rechtvaardigen.

Met dank aan PAOGMM ,Meester in de Rechten, G.M.M. van der Berg voor achtergrond informatie.

Dit stuk zal actueel worden gehouden met de laatste ontwikkelingen.

LET OP.

Het oude bouwvergunningstelsel is nu vervangen door de omgevingsvergunning.

Dit stuk zal dan in de toekomst ook aangepast worden, echter de rechterlijke uitspraken e.d. zijn gewoon geldig.

Apart af te drukken en bij je papieren voor de aanvraag te voegen, een toelichting wat gelicenseerd amateur zijn inhoud, van je verhuurder en de Gemeente kun je (helaas) niet verwachten dat zij weten wat dit inhoud, en zich geen beeld kunnen vormen voor de noodzaak voor een mast.

Ook van belang en mede voor schotel bezitters.

Het opleggen van een (contractuele verplichting tot aansluiting op het kabelnet (mede) ter voorkoming van ontsierende antennewouden is (in beginsel) ongeoorloofd, als zijnde een onevenredig bezwarende voorwaarde.

HR 25 april 1986; AB 1986, 349; NG 1986, 465; GS 6816; BR 1986, 690.

Huur en de (satelliet) schotel antennes

Datum: 17-02-2006

Door: Mr Michel Visser advocaat van een woning stichting advies uitbrengende voor die stichting

In een eerdere bijdrage is aandacht besteed aan het aanbrengen van veranderingen door de huurder in de door hem gehuurde woonruimte. Hierna wordt meer specifiek ingegaan op een aantal zelf aangebrachte voorzieningen (ZAV): de satelliet-schotel, antenne of zendmast.

Het uitgangspunt, dat in het algemeen geen toestemming aan de verhuurder behoeft te worden gevraagd voor het plaatsen van een voorziening in het gehuurde indien het verwijderen daarvan geen noemenswaardige kosten met zich meebrengt, is namelijk niet (altijd) van toepassing op het plaatsen van een satellietdish of een zendmast. En dit terwijl het toch een ZAV betreft die zonder noemenswaardige kosten is te verwijderen. Waarom wordt er in dit geval toch een uitzondering gemaakt?

Ten eerste betreft het hier een ZAV aan de buitenzijde van de woonruimte. Krachtens artikel 7:215 lid 6 BW is het in dat geval mogelijk als verhuurder contractueel anders overeen te komen. Zo kan bijvoorbeeld een antenneverbod worden overeengekomen.

Ten tweede spelen hier meerdere belangen die moeten worden afgewogen. Enerzijds heeft de huurder het recht om vrij informatie te kunnen vergaren en te verzenden, "de vrijheid van nieuwsgaring" (artikel 10 EVRM). Dit betreft een fundamenteel recht voor de burger, dat ook in onderlinge verhoudingen (huurder-verhuurder) van toepassing is. Anderzijds heeft de verhuurder er belang bij dat door de plaatsing van de antenne geen ontsiering van de woonruimte of van het flatgebouw plaatsheeft, dat geen gevaar voor precedentwerking aanwezig is en dat geen schade ontstaat aan het gehuurde. Genoemd recht uit artikel 10 EVRM kan echter worden onderworpen aan bepaalde "beperkingen", mits deze beperkingen in een wet worden vastgelegd en in een democratische samenleving noodzakelijk zijn ter bescherming van de rechten van anderen. Hieronder kan een antenneverbod worden begrepen, voor zover dit verbod noodzakelijk is en in overeenstemming is met de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit. Let wel, artikel 10 EVRM betreft een fundamenteel recht dat niet lichtvaardig zal worden ingeperkt. Alhoewel niet direct een lijn in de uitspraken van rechters is te ontdekken over de wijze waarop de belangenafweging wordt uitgevoerd, is wel duidelijk dat het plaatsen van de antenne zal worden toegewezen voor zover er voor de huurder geen alternatieven bestaan zijn recht uit te oefenen. Ook al is er een antenneverbod in de huurovereenkomst opgenomen.

II. VRIJ VERKEER VAN GOEDEREN EN DIENSTEN EN (SCHOTEL) ANTENNES: ALGEMENE BEGINSELEN

Europese Wetgeving van het Europese Parlement.

Als gevolg van de beginselen van het vrije goederenverkeer (artikel 28 - 30 van het Verdrag) en van het vrije dienstenverkeer (artikel 49 e.v. van het Verdrag, zoals geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Europees Verdrag van de rechten van de mens) moet in het algemeen iedereen die dit wenst, de mogelijkheid hebben een (schotel)antenne te gebruiken.

HUURRECHT Algehele herziening van het huurrecht: Zelfwerkzaamheid van de huurder
Naar verwachting zal per 1 januari 2003 het nieuwe huurrecht in werking treden. Omdat het Nederlandse huurrecht dan ingrijpend wordt gewijzigd, zullen wij in onze nieuwsbrieven uitvoerig aandacht besteden aan de nieuwe wetgeving. In dit nummer passeert het onderwerp de zelfwerkzaamheid van de huurder de revue. In de nieuwe wet mag de huurder zonder toestemming van de verhuurder veranderingen aanbrengen aan het gehuurde als die veranderingen zonder noemenswaardige kosten ongedaan kunnen worden gemaakt. Voor meer ingrijpende wijzigingen moet de huurder wel toestemming vragen. Het gecursiveerde gedeelte geeft het criterium aan voor

veranderingen die de huurder mag aanbrengen, zonder dat hij daarvoor toestemming van de verhuurder behoeft te vragen. Te denken valt aan het aanbrengen van wand- spiegels en gordijnrails. Bij verwijdering daarvan behoeven alleen de schroefgaten te worden gedicht. Maar hoe zit het bijvoorbeeld met schotelantennes? Schotelantennes kunnen weliswaar zonder noemenswaardige kosten ongedaan gemaakt worden, maar verhuurders kunnen ook andere te respecteren belangen hebben bij een antenneverbod. Zo vinden veel verhuurders dat hun woningbezit ontsierd wordt door schotelantennes. Het lijkt erop dat verhuurders op dit belang straks geen beroep meer kunnen doen. Zoals gezegd, moet de huurder voor meer ingrijpende wijzigingen wel toestemming van de verhuurder vragen. Verleent de verhuurder geen toestemming, dan kan de huurder de kantonrechter vragen hem te machtigen de beoogde wijziging aan te brengen. De rechter verleent de machtiging indien de wijziging noodzakelijk is voor een doelmatig gebruik van het gehuurde door de huurder of zijn woongenot verhoogt en geen zwaarwichtige bezwaren aan de zijde van de verhuurder zich tegen de wijziging verzetten. De rechter kan aan de machtiging voorwaarden verbinden. Gedacht kan worden aan de volgende voorwaarden: • de verplichting tot herstel in oorspronkelijke staat bij het einde van de huur; • de onderhoudsverplichting terzake de aangebrachte verandering bij de huurder leggen; • een verhoging van de waarborgsom; • de huurder te verplichten de verandering door een erkend aannemer aan te brengen, etc. Het zal aan de verhuurder zijn om deze voorwaarden in de procedure aan te voeren. Bovengenoemde regeling is van dwingend recht. Dit betekent dat hiervan in een huurovereenkomst niet ten nadele van de huurder mag worden afgeweken.

Zoals je ziet beroepen de Verhuurders en Gemeenten zich op oud en gewijzigd recht, of geldend voor een compleet andere installatie, b.v. GSM UMTS etc.

Tot zelfs verouderde uitspraken van de 70er jaren worden erbij gehaald, allang vervangen door nieuwe wetgeving.

Arrondissementsrechtbank te Arnhem, meervoudige kamer voor de behandeling van burgerlijke zaken in de zaak van,
Stichting volkshuisvesting Arnhem tegen A.D. Elzenaar. (maar een voorbeeld van de vele)

Rolnummer AP 1998/549

Dit gaat over een huurder welke een antenneverbod kreeg opgelegd door de verhuurder.

Dit op grond van risico van schade, ontsierend effect, en precedent werking.

In dit geval wees de meervoudige kamer deze bezwaren van de verhuurder naar de prullenmand.

Toch zullen veel verhuurders weer proberen met dergelijke termen een antenneplaatsing te verhinderen.

Van belang voor Uw zaak is deze:

De Burgerlijke rechter oordeelde dat binnen huurverhoudingen Art 10 eveneens van toepassing is daarbij in acht nemend de aard van het gewaarborgde grondrecht en anderzijds het feit dat een huurovereenkomst een primaire behoefte is .

Een antenneverbod in de huurovereenkomst is niet geldig, ook al is deze getekend, omdat huren een primaire behoefte is en de huur niet tot stand was gekomen als er niet getekend was.

Omdat daarmee een Europees recht wordt uitgesloten wat boven dit getekende contract staat en huren een primaire behoefte is, is de getekende contract niet geldig op dat punt.

Ook belangrijk:

Een weigering voor het plaatsen van antennes of antennemast(en) vormt dan ook een ernstige aantasting van het woongenot, waarop de huurder recht heeft, voor zover de belangen van de verhuurder niet wezenlijk worden aangetast. (afdwingbaar met een hoge dwangsom indien de verhuurder in gebreke blijft alsnog dat recht te laten uitoefenen)

In de meeste gevallen wordt dan door de rechter ook toestemming verleend voor het plaatsen van antennes of masten/antennes.

De verhuurder kan dan wel eisen stellen voor wat betreft de degelijkheid van de constructie, inschakeling van een technische dienst, WA verzekering voor de mast/antennes.

Ditzelfde geldt ook naar de Gemeente toe die er immers zorg voor moet dragen dat haar burgers hun Grondwettelijke en overkoepelende Europese rechten volledig en onverkort kunnen uitoefenen, zonder inmenging van het gezag.

Indien de antenne/mast op een bouwkundig verantwoorde wijze wordt geplaatst worden de belangen van de verhuurder in geen enkel opzicht geschaad, in welk geval voor een weigering geen enkele plaats is.

Een weigering van de toestemming zonder zwaarwegende gronden welke noodzakelijk zijn ter bescherming van de gerechtvaardigde belangen van de verhuurder, met worden aangemerkt te zijn gedaan in strijd met Art 10 EVRM.

Een paar zaken.

2.3. Ingevolge artikel 93 van de Grondwet hebben bepalingen van verdragen en besluiten van volkenrechtelijke organisaties, die naar haar inhoud een ieder kunnen verbinden, verbindende kracht nadat zij zijn bekendgemaakt.

In artikel 94 van de Grondwet is bepaald dat binnen het Koninkrijk geldende wettelijke voorschriften geen toepassing vinden, indien deze toepassing niet verenigbaar is met een ieder verbindende bepalingen van verdragen en van besluiten van volkenrechtelijke organisaties.

Ingevolge artikel 10, eerste lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) heeft een ieder recht op vrijheid van meningsuiting. Dit recht omvat de vrijheid een mening te koesteren en de vrijheid om inlichtingen of denkbeelden te ontvangen of te verstrekken, zonder inmenging van enig openbaar gezag en ongeacht grenzen.

Ingevolge artikel 10, tweede lid, van het EVRM, voor zover thans van belang, kan de uitoefening van de in het eerste lid bedoelde vrijheden worden onderworpen aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of sancties, die bij de wet zijn voorzien en die in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de bescherming van de rechten van anderen.

2.4. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, onder meer in de uitspraak van 22 juni 1994 in zaak no. R03.90.4205 (AB 1995, 260), is artikel 10 van het EVRM een ieder verbindende bepaling als bedoeld in artikel 94, gelezen in samenhang met artikel 93 van de Grondwet. Hieruit volgt dat de activiteiten van [appellant] aanleiding kunnen geven tot het buiten toepassing laten van de planvoorschriften in zoverre deze aan de oprichting van de antennemast in de weg staan.

Voorwaarde daarbij is dat de antennemast noodzakelijk is voor de uitoefening van de door artikel 10 van het EVRM gewaarborgde rechten alsmede dat zich geen situatie voordoet die, gelet op artikel 10, tweede lid van het EVRM, beperking van die rechten rechtvaardigt.

http://books.google.nl/books?id=H_gMCHZg7iYC&pg=PA268&lpg=PA268&dq=Huurrecht+antenneverbod&source=bl&ots=f6-u7NukQh&sig=Bm8-449fVy1QpXdOYhJsfDFQ3n0&hl=nl&sa=X&oi=book_result&resnum=1&ct=result

Belang huurder weegt zwaarder als verhuurder, zeker als het gaat om het plaatsen van antennes waarvoor geen alternatief is.!!

http://books.google.nl/books?id=ELa9vwmXMEAC&pg=PA145&lpg=PA145&dq=Huurrecht+antenneverbod&source=web&ots=aZRwbF_0q&sig=TXYfUxYf8sUR8IpGgMZp_h-UgZk&hl=nl&sa=X&oi=book_result&resnum=4&ct=result

<http://www.bvradvocaten.nl/nb082002.html>

Uit het een en ander blijkt dat bij een weigering van een verhuurder of Gemeente voor het plaatsen van een antennemast/antennes :

Dit in strijd is met Art 10 EVRM

In strijd is met de redelijkheid en billijkheid waarmee de huurovereenkomst volgens het Burgerlijk Wetboek ten uitvoer moet worden gebracht.

Een aantasting is van het woongenot dat verhuurder de huurder dient te verschaffen.

Indien de antenne op een bouwkundig verantwoorde wijze wordt aangebracht worden de belangen van de verhuurder op geen enkele wijze geschaad.

Een onevenredige aangtasting van de belangen van de verhuurder is geen sprake bij bovenstaande, de enige reden voor afwijzing voor verhuurder.

Over de hoogte van de antennes.

Deze moeten zoveel mogelijk vrij van obstakels worden geplaatst, voor de technisch vereiste hoogte geldt de 1/2 golflengte als minimum wat betekend dat voor de korte golf een minimale hoogte van 18 meter boven de onderliggende grond al een ernstig compromis is.

Bij een lagere opstelling voor een korte golf aanenne wordt het vermogen loodrecht de lucht ingestraald en gaat verloren

Voor een lagere opstralingshoek waarbij de signalen werkaatsen in de ionosfeer is dan ook een 1/2 golflengte minimaal.

De Amateurbanden gaan van 160 meter tot en met in het GigaHertz gebied.

Uitgaande van de 160 meter band is dan de minimale hoogte 80 meter..... dit even als rekenvoorbeeld.

Normalerwijze worden masten van 18 tot 24 meter als normaal beschouwd voor radio zendamateurs, daarbovenop komen dan nog de antennes.

De bepaling welke verhuurders plaatsen in het huurcontract is dan ook meestal bedoeld om de huurder het CAI of kabelstysteem te laten gebruiken of internet i.p.v. eigen (tv) antennes.

Dit vormt echter geen alternatief voor de gelicenseerde radiozendamateur met zijn gespecialiseerde zend/ontvangst antennes voor de aan hem primair toegewezen radio zendamateur banden (exclusief) voor het doen van experimenten met zijn zend en ontvangst installatie, propagatie onderzoek antenne experimenten etc.

Uitspraak huurder verhuurder:

Arrondissements rechtbank te Arnhem
Eiser, Verhuurder.
Risico door schade
ontsierend effect
precedentwerking.
Oordeel meervoudige rechtbank:

Door huurder afgesloten verzekering dekt de eventuele schade, betreden dak zal weinig voorkomen, risico's blijven binnen aanvaardbare marge en kan een aantasting van Art 10 EVRM lid 1 niet plaats vinden en is ongeoorloofd.

Gezien het gebouw en de hoogte is het ontsierend effect van de antenne installatie zeer beperkt. Zeker in vergelijking met een grote schotelantenne, ook hier is het belang onvoldoende tot een inperking van Art 10 EVRM lid 1 recht.

Het geven van toestemming voor een antenneplaatsing en de vrees voor precedent werking daarvan, speelt meestal het plaatsen van (grote) schotelantennes. (meer als 2 meter doorsnede).

Hiervan is geen sprake, hier is de antenne voor een zendamateur in het geding, heel wat anders als een schotel antenne.

Er is voor een antenne voor een radio zendamateur GEEN andere optie, en er zijn in Nederland huidig slechts 16000 gelicenseerde luister en zendamateurs, zodat van een precedent werking geen sprake is.

De belangen van de verhuurder wegen dan onvoldoende op tegen de belangen van de luister en zendamateur en zijn dan ook ongegrond.

Kanton Gerecht Arnhem
Rolnummer 1041/97 op 28 juli 1997

Zelfde soort zaak, nu eist zendamateur op vonnis dwangsom voor plaatsen antennes.

Weigering plaatsen antenne door verhuurder is aantasting huurgenot.

En bij deze in strijd met eisen redelijkheid en billijkheid als bedoeld in artikel 6: 2 BW en met artikel 10 lid 1 EVRM

Rechtbank beslist

Verhuurder moet toestaan dat huurder antennes plaatst.

Bij weigering een dwangsom van Hfl 500.-- per dag met maximum van Hfl 25.000.--, bedragen zijn nu aanmerkelijk hoger...en in Euro

Met het bovenstaande heeft U naar mijn mening voldoende gegevens om de verhuurder aan te pakken, lees de aangehaalde linken door en ook de aangehaalde rolzaken van de rechtbanken.

Veiligheid antenne antennemast:
ABRS 25 januari 1995, Gst. 7034/7.

- Beoordeling van de vrijstelling van de toegelaten bouwhoogte voor een antennemast binnen het kader van artikel 10 EVRM. Belangenafweging. Aanvrager heeft als zendamateer een telescopische antennemast met een hoogte van 21,5 meter nodig. Omdat de veiligheid van omwonenden en hun zaken niet in het geding is en de mast op een andere plaats vele jaren zonder problemen heeft gestaan en ook geen strijd met redelijke eisen van welstand bestaat, weegt het belang van aanvrager bij plaatsing van de mast zwaarder.

Rh. Almelo 14 maart 1996, 95/888WW44 WI A.

Indien de installatie meerdere jaren veilig heeft doorstaan is het redelijkerwijs aan te nemen volgens deze uitspraak dat de veiligheid is gegarandeerd.

(bij mij al meer dan 24 jaar)

Slechts een bloemlezing van de wettelijke uitspraken van diverse Rechtbanken en tot aan de Hoge Raad toe gevoerde rechtszaken.

Wat de hoogte betreft:

Voor bijvoorbeeld GSM antennes wordt al gauw uitgegaan van een 30 a 50 meter hoogte om de verstoring van de afstraling tegen te gaan door ver boven de obstakels te gaan met de antennes. Net als bij de P 2000 en C 2000 antennes voor Politie en hulpdiensten en GSM masten.

<http://www.tetech.nl/begripAP.htm>

In dit wel zeer technisch document vindt u dit terug, zal voor de meesten wel iets te technisch zijn, maar is door een ter zake zeer deskundig Ingenieur geschreven.

O.a. is dit van belang,

Apertuurfunctie, Aperture Function. Het stralingsdiagram van een antenne welke haaks op zijn oppervlak uitstraalt, wordt volledig bepaald door hoe de veldsterkte zeer dicht bij de antenne als functie van de plek op de antenne verloopt. Het veldsterkte verloop als functie van de plaats op de antenne, wordt de apertuurfunctie genoemd. Diegenen die thuis zijn in de Z en Fouriertransformatie kunnen met een kleine aanpassing aan deze transformaties het stralingsdiagram uitrekenen van de antenne. Een vlakke (uniforme) apertuurfunctie (bijvoorbeeld bij een array waarbij alle elementen evenveel vermogen toegevoerd krijgen), geeft de hoogste gain, een kleine openingshoek, doch zeer sterke zijlobben. Een enigszins afgeronde apertuurfunctie (waarbij de elementen meer naar de rand van de antenne minder vermogen toegevoerd krijgen), geeft lagere gain, een grotere openingshoek, doch bij goed ontwerp de minste zijlobben. In straal- en satellietverbindingen worden hoge eisen gesteld aan het zijlobbengedrag. Dit om hergebruik van (schaarse) frequenties zo efficiënt mogelijk te maken.

Hieruit is af te leiden dat een antenne zo vrij mogelijk moet staan, anders beïnvloed de nabijgelegen dak(en) of obstructies de afstraling nadelig.

Het hele document wat ik niet verwacht dat U dat leest, behelst de stof welke ik wordt geacht te beheersen met de hoogste licentie.

U ziet dat het moeilijk is om in leekentermen uit te leggen waarom de noodzaak daar is om een antenne op een bepaalde hoogte te moeten plaatsen.

<http://www.qsl.net/aa3rl/ant2.html>

Met diagrammen maar in het Engels.

Hoe lager de (draad) antenne boven de grond/dak hangt, hoe meer het afstralingsveld wordt verstoort en communicatie onwenselijk beïnvloed door teveel omhoog te stralen de ruimte in, inplaats van schuin omhoog zodat het H.F. signaal nog wordt gereflecteerd door de diverse lagen in de atmosfeer en zodanig lange afstands verbindingen mogelijk maakt.

Dit geldt ook voor de ontvangst.

Hoop dat dit is wat U zoekt, indien U meer gegevens nodig heeft, dan kan ik verder zoeken voor u.

U bent niet de eerste die om deze data vraagt, vele Ingenieurs van B&W hadden hier ook geen kaas van gegeten.

Hieruit blijkt dat de specifieke technische kennis pur sang bij de gelicenseerde radio zendamateur berust daar deze voor de licentie een machtiging heeft en ervoor heeft gestudeerd om deze te verkrijgen.

*****

*informatie voor verhuurders van woningen Inleiding Hoewel de meeste woningen of wooncomplexen zijn aangesloten op een centrale antenne-inrichting, zullen verhuurders van woningen incidenteel verzoeken van huurders ontvangen om toestemming tot het plaatsen van een antenne. In verband met de aansluiting op een kabelsysteem is in de huurovereenkomst veelal een bepaling opgenomen waarin het de huurder verboden wordt een antenne te plaatsen zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de verhuurder. Bij het streven naar beperking van het aantal dak-antennes is het enkele malen voorgekomen dat een zendamateur in eerste instantie geen toestemming kreeg tot het plaatsen van de voor hem zo essentiële antenne, dan wel de toestemming onder dermate beperkende voorwaarden werd verleend (veelal als gevolg van een door de verhuurder ontworpen standaardregeling welke uitsluitend rekening hield met antennes voor de 27 MHz-band) dat in feite sprake was van "onmogelijk maken". Een frappant voorbeeld is hier de toestemming voor een "spriet" aan het balkon. Meestal bleek dat dit geschiedde op grond van onvoldoende bekendheid met het wezen van het radiozendateurisme. Ter nadere toelichting van de positie van de zendamateur diene daarom het volgende: De Amateur Radio Dienst Radiozendateurs zijn houders van een amateurradio-zendmachtiging, welke hen, na een daartoe afgelegd examen, werd verleend door de Minister van Verkeer en Waterstaat. Deze machtigingen bestaan in Nederland reeds sinds 1929. Van een nieuw "verschijnsel" is dus geen sprake. Amateurstations en de Amateur Radio Dienst zijn reeds lang erkend en geclassificeerd door de International Telecommunication Union (ITU), een gespecialiseerde onderorganisatie van de Verenigde Naties. De Amateur Radio Dienst wordt in de ITU Radio Regulations (Verdrag van Genève) gedefinieerd als "Een Dienst van zelfontwikkeling, intercommunicatie en technische onderzoeken, uitgeoefend door amateurs, zijnde behoorlijk bevoegde personen, met belangstelling voor radiotechniek, uitsluitend met een persoonlijk oogmerk en zonder financieel belang". Het radiozendateurisme wordt internationaal als maatschappelijk waardevol erkend,

m.a.w. de zendateurs worden gezien als een groep die een bijdrage levert tot verhoging van het communicatietechnisch potentieel van de gemeenschap. Op grond hiervan is het

radiozendamateurisme als een Dienst geënclassificeerd, zoals dat ook het geval is met bijvoorbeeld de omroep, luchtvaartnavigatie, etc. Wereldwijd zijn aan de Amateur Radio Dienst een aantal frequentiebanden toegewezen (waaronder niet is begrepen genoemde 27 Mhz-band), welke banden verschillende eigenschappen hebben ten aanzien van golfvoortplanting en derhalve afwisselend moeten worden gebruikt (sommige banden zijn bij uitstek geschikt voor Europees verkeer, op andere banden is afwisselend wereldwijd verkeer mogelijk, afhankelijk van zonne-activiteit en de seizoenen). Onder de huidige omstandigheden waaronder de amateur moet werken dient hij wel professioneel te zijn in zijn communicatie en elektronische kennis. De grote ervaring met radiocommunicatie, vaak onder zeer moeilijke omstandigheden, met een eenvoudige tot zeer ingewikkelde apparatuur, en antenne installaties maakt de zendamateurs in het algemeen tot een groep competente verbindingsmensen. Het belang van dit op vrijwillige basis ontstane potentieel treedt duidelijk naar voren bij calamiteiten. Als voorbeeld noemen wij U de watersnoodramp van 1953. Het waren de Nederlandse zendamateurs die na het uitvallen van alle officiële verbindingen gedurende de eerste drie dagen onder vaak zeer primitieve omstandigheden de communicatie tussen de rampgebieden en Den Haag in stand hielden.

Recentelijk nog bij de grote stroomstoring in 2005 in Zuid Nederland vormden de geëncenseerde radiozendamateurs een noodnet welke de enige verbinding was tussen burgers en overheid en hulporganen omdat zowel telefoon als GSM netten waren uitgevallen, tevens functioneerden de radionetten van Politie en hulpdiensten niet meer.

Wij zouden hier talloze buitenlandse en internationale voorbeelden aan kunnen toevoegen. Men denke slechts aan de door zendamateurs geboden hulp in het geval van natuurrampen als aardbevingen en wervelstormen, waaromtrent de media regelmatig berichten. Onderscheid Amateur Radio Dienst en Algemene Communicatie Zoals opgemerkt hanteren sommige verhuurders (nog steeds) voorwaarden of standaardregelingen welke kennelijk uitsluitend of in hoofdzaak betrekking hebben op "sprietantennes" voor de 27 Mhz-band. Derhalve maken wij U er op attent dat de Amateur Radio Dienst wèl dient te worden onderscheiden van de communicatie-activiteiten op de 27 MHz-band, waaraan iedere burger met een typegoedgekeurd apparaat zonder machtiging kan deelnemen, zulks voor willekeurige doeleinden over korte afstanden. Inderdaad worden voor deze algemene communicatie veelal "sprietantennes" gebruikt. Als regel worden daarentegen in de Amateur Radio Dienst horizontale draaibare antennes, alsook draadantennes, toegepast, waarvan de afmetingen hoofdzakelijk technisch bepaald zijn (met name door de gebruikte frequentie). Aangezien Nederland twee verschillende categorieën amateurmachtigingen kent, elk met verschillende bevoegdheden, terwijl binnen de Amateur Radio Dienst zeer vele mogelijkheden en interessegebieden bestaan (radioverkeer met alle uithoeken van de wereld, internationale wedstrijden, technische conversatie met collega's in binnen- en buitenland, experimenten met microgolven, satellietverkeer, digitale verbindingen enz. enz.), zal U duidelijk zijn dat deze pluriformiteit tot gevolg heeft dat uniforme regels voor antennes voor zendamateurs (in tegenstelling tot 27 MHz-antennes) nauwelijks te geven zijn. Het behoeft uiteraard geen betoog dat het ook wel enig verschil maakt of communicatie wordt gevoerd over een afstand van bijvoorbeeld 10 kilometer dan wel wereldwijd. De uitvoering van de huurovereenkomst/EVRM-Verdrag. De zendamateur is met een collectief antennesysteem in zoverre niet gebaat dat dit geen voorzieningen kan bieden voor zijn radioverbindingen. Het Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) waarborgt in artikel 10 eveneens de rechten van de zendamateur tegenover de overheid, zoals jarenlange jurisprudentie van de Afdeling rechtspraak van

de Raad van State heeft uitgewezen, waarin onder meer gemeentelijke verboden of beperkingen tot plaatsing van antennes door zendamateurs als in strijd met dit Verdrag worden aangemerkt, tenzij bij wijze van uitzondering extreme gevallen tot beperking zouden nopen. Uitgangspunt is dat het Verdrag zoveel mogelijk zijn werking moet hebben, aangezien een fundamenteel recht in het geding is. De burgerlijke rechter oordeelt artikel 10 EVRM eveneens van toepassing in huurverhoudingen, daarbij enerzijds in aanmerking nemend de aard van het gewaarborgde grondrecht en anderzijds het feit dat een huurovereenkomst van een woning een behoefte is van zeer primaire aard. Een en ander blijkt bijvoorbeeld uit uitspraken van kantonrechter en rechtbank te Assen, opgenomen in N.J. 1987 nr. 15. De rechtbank overwoog daarbij onder meer dat de juistheid van de weigering getoetst moet worden aan artikel 10 EVRM, terwijl verder de weigering een aantasting vormt van het woongenot waarop huurder recht heeft, voorzover daarbij niet een redelijk belang van de verhuurder wordt aangetast. In de meeste gevallen wordt derhalve aan zendamateurs de -veelal contractueel vereiste - toestemming tot plaatsing van een antenne verleend.

Uiteraard kan de verhuurder hierbij wel voorwaarden stellen voor wat betreft de degelijkheid van de constructie, eventuele inschakeling van de technische dienst, WA-verzekering etc. Indien de antenne op bouwkundig verantwoorde wijze wordt geplaatst worden de belangen van de verhuurder in geen enkel opzicht geschaad, in welk geval voor weigering geen plaats is. Een weigering van de toestemming zonder zwaarwegende gronden welke noodzakelijk zijn ter bescherming van gerechtvaardigde belangen van de verhuurder, moet worden aangemerkt te zijn gedaan in strijd met artikel 10 EVRM. Aangezien een dergelijke weigering geacht moet worden te zijn geschied zonder redelijk motief, zal alleen reeds hierom sprake zijn van strijd met de redelijkheid en billijkheid waarmee volgens het Burgerlijk Wetboek de huurovereenkomst ten uitvoer moet worden gelegd, terwijl bovendien kan worden gesteld dat woongenot zonder de mogelijkheid tot een vrijetijdsbesteding als de onderhavige in deze tijd als beperkt woongenot moet worden aangemerkt. In een enkel geval heeft de verhuurder zijn bezorgdheid uitgesproken met betrekking tot de kans op storingen. Ingevolge de Wet op de Telecommunicatievoorzieningen en de daarop geënte regelingen, alsmede de voorschriften verbonden aan de amateurradiozendmachtiging, dient de apparatuur aan strenge eisen te voldoen, terwijl deze voorschriften voorts bepalingen bevatten welke een ongestoord gebruik van elektronische consumentenapparatuur van derden beogen te waarborgen. Eventuele storingsklachten worden behandeld door het klachtenbureau radiostoringen van de Rijksdienst voor Radiocommunicatie (RDR), overeenkomstig door de Minister van Verkeer en Waterstaat vastgestelde regels. Conclusie Op grond van het hierboven uiteengezette onderscheid tussen Amateur Radio Dienst en Algemene Communicatie moet het voor U mogelijk zijn desgewenst een gedifferentieerd beleid te voeren ten aanzien van de plaatsing van antennes. Voorts zijn bij onze vereniging een aantal leden geregistreerd als luisteramateurs, die zich bezig houden met ontvangst van het amateurradioverkeer, ontvangstexperimenten en het verzenden van ontvangstrapporten, vaak mede ter voorbereiding op het zendexamen, en op wie mutatis mutandis het bovenstaande van overeenkomstige toepassing is. van:

PA0GMM Meester in de Rechten, geelicenseerd Radio zendamateur

*****
*****

Over "storingen" van het Agentschap Telecom zelf:

<http://www.antennebureau.nl/actueel/Nieuwsbrieven/nieuwsbrief+rzam/storingen>

Storingen

Bij het experimenteren met radiogolven is het mogelijk dat een zendamateur storingen in de ether veroorzaakt. Deze storingen treden het snelst op in elektrische apparaten als computers, wekkerradio's en FM radio's.

Navraag bij Agentschap Telecom, de toezichthouder op het frequentiegebruik, leert echter dat het in de praktijk erg meevalt met het aantal gemelde storingen. In 2008 heeft het agentschap 14 klachten ontvangen die toe te schrijven zijn aan radiozendamateurs. Als je bedenkt dat er zo'n 12.000 actieve zendamateurs zijn, dan is dit een te verwaarlozen aantal.

Belang zendamateurs in het vervullen van een rol tijdens calamiteiten.

Een en ander net actueel weer bevestigd met de grote oefening in Noord Holland door het Rijk en Hulpdiensten zoals Politie, EHBO, Brandweer en gelicenseerde Zendamateurs opgezet waarbij bleek dat alleen de verbindingen opgezet door ons als radio zendamateurs overeind bleven en als enigste betrouwbaar bleken te zijn, daar het C2000 en P2000 en GSM net systeem volledig faalde en de radio zendamateurs als enigsten de dringend noodzakelijke communicatie konden leggen met hun eigen apparatuur en antennes.

Wat is Dares?

De Dutch Amateur Radio Emergency Service (DARES), stelt zich ten doel de kennis en kunde van gelicenseerde radio zendamateurs en geregistreerde luistermateurs inzetbaar te maken en te houden voor het ondersteunen van professionele hulpverleningsdiensten bij de bestrijding van rampen en andere grootschalige incidenten op nationaal en internationaal niveau. Daarbij spant DARES zich in om een deel van de radiocommunicatie bij calamiteiten en noodsituaties te leveren.

De nadruk ligt daarbij op de ondersteuning van evacuaties, opvang en verzorging. In de visie van de stichting DARES kunnen gelicenseerde radiozendamateurs een bijdrage leveren aan het vergroten van de zelfredzaamheid van de burgers in Nederland.

Dit doel wordt bereikt door het organiseren van gemotiveerde, deskundige en van de noodzakelijke technische middelen voorziene radio zendamateurs en door het organiseren van de benodigde randvoorwaarden.

Hierbij worden met regelmaat oefeningen gehouden met de lokale en regionale en landelijke autoriteiten Gemeenten en het Rijk.

Ondersteund door Het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

<http://www.dares.nl/index.php?navid=14>

Zendamateurs moeten C2000 vervangen

vrijdag, 18 september 2009 - Dossier: Algemeen Bron: De Telegraaf 18 sept 2009

Zendamateurs moeten C2000 vervangen. Auteur: Coen Springelkamp

AMSTERDAM - Tientallen zendamateurs zorgen volgende week bij de grootste internationale rampenoefening die ooit in Nederland is gehouden voor de communicatie tussen verschillende hulpdiensten. De zendamateurs worden ingezet omdat het digitale communicatienetwerk C2000

zeer waarschijnlijk uitvalt. De 'ouderwetse' analoge apparatuur van de zendamateurs werkt onder nagenoeg alle omstandigheden.

Het C2000 systeem is in opspraak omdat het uitvalt bij grote calamiteiten. Vermoedelijke oorzaken zijn overbelasting en verkeerd gebruik waardoor hulpverleners niet met elkaar kunnen spreken.

Bij de oefening Floodex staat volgende week een deel van de kop van Noord-Holland virtueel onder water door een depressie met extreme windsnelheden. Basis voor het scenario is de watersnoodramp in 1953 en zogenoemde 'Ergst Denkbare Overstroming-gegevens'. Nederlandse hulpdiensten doen dan een beroep op Europese collega's uit onder andere Duitsland, Groot-Brittannië, Polen en Estland. Ze helpen bij de evacuatie van bewoners, verzorgen van gewonden, aanleg van dijken en wegpompen van water. De oefening speelt zich af rond Wervershoof, het Alkmaardermeer en Amstelmeer.

Ook de stichting Dares, de vereniging van zendamateurs die radiocommunicatie kunnen verzorgen bij rampen en calamiteiten, doet mee. En dat is uniek. De zendamateurs laten zich verrassen door de ramp, zegt Michel Versteeg van Dares. „We sluiten niet uit dat door de overstroming denkbeeldige kortsluiting ontstaat in kastjes en zendmasten. Dan verzorgen wij de communicatie”, aldus Versteeg. De zendamateurs, die met een pieper worden gealarmeerd, zijn uitgerust met analoge mobiele radio's die het dagenlang op een accu uithouden. „Zo zorgen we ervoor dat het commandocentrum contact kan houden met hulpdiensten in het veld. Via gesproken opdrachten, maar ook door het versturen van e-mails met bijvoorbeeld lijsten van gewonden, vermisten of noodzakelijke spullen”, aldus Versteeg. „Wij kunnen binnen één à twee uur operationeel zijn. Defensie kan het later overnemen.”

Groot voordeel van zendamateurs is volgens Versteeg dat de hobbyisten zelfvoorzienend en uiterst inventief zijn bij het oplossen van problemen. Bovendien werken ze (veelal) met beproefde analoge apparatuur. „In tegenstelling tot digitaal dat of werkt of helemaal niet, is een analoog verstuurd bericht altijd wel door iemand op te vangen. De kwaliteit is misschien slecht, maar je kunt het altijd horen.” In tegenstelling tot C2000 zijn de verbindingen die de zendamateurs leggen te volgen met een scanner.

Voor het origineel zie:

[www.telegraaf.nl/binnenland/4864215/ Amateurs moeten C2000 vervangen .html](http://www.telegraaf.nl/binnenland/4864215/Amateurs_moeten_C2000_vervangen_.html) .

AMSTERDAM - Het communicatiesysteem voor hulpdiensten C2000 zit nog altijd vol mankementen. Op risicolocaties, zoals de petrochemische industrie bij Pernis, de kerncentrale in Borssele en de zwaarst bewaakte gevangenis, de EBI in Vught, hebben hulpdiensten geen of slecht bereik, waardoor zij niet met elkaar en met de meldkamer kunnen communiceren. Dat concludeert het tv-programma Zembla zondag naar aanleiding van eigen onderzoek. Het programma verwijst naar een vertrouwelijke lijst van het ministerie van Binnenlandse Zaken (BZK), waaruit blijkt dat op 65 plaatsen hulpdiensten geen of slecht bereik hebben. Maar het programma vroeg ook de 25 veiligheidsregio's naar het functioneren van C2000. Daaruit blijkt volgens Zembla dat het systeem op nog veel meer plaatsen geen dekking heeft. Hoek van Holland

Het gaat bijvoorbeeld om gebieden langs kust en rivieren, maar ook om de binnensteden van onder meer Groningen, Vlissingen en Tilburg, aldus Zembla. Ook op het strand van Hoek van Holland, waar enkele weken geleden een dansfeest volledig uit de hand liep, is het bereik slecht. En daarvan zou BZK al sinds 2006 op de hoogte zijn gebracht door de politie. Directeur-generaal Dick Schoof van BZK reageert verbaasd en zegt dat dat hem niet bekend was. Verder zijn er talloze winkelcentra, stadions, ziekenhuizen en tunnels waar het systeem onvoldoende werkt. Het zijn plekken 'binnenshuis' waar

duizenden mensen tegelijk gered moeten kunnen worden. De eigenaren van deze locaties moeten zelf zorgen voor C2000-dekking en gemeenten zijn belast met het toezicht daarop. Vijf jaar na deze eis van het ministerie hebben veel plaatsen nog altijd niets geregeld, concludeert Zembla. Lokale bestuurders weten ook niet dat zij dat moeten doen. 'Voor zover gemeenten het niet hebben geregeld, zullen zij verantwoording af moeten leggen als er iets ernstig fout gaat', stelt directeur-generaal Schoof.

Onveilig

En meer dan de helft (53 procent) van de politiemensen voelt zich tijdens het werk onveilig door de mankementen in het communicatiesysteem. Dat blijkt uit een landelijke enquête onder politiemensen van politievakbond ACP in opdracht van Zembla. 'Zoveel politiemensen denken dus dat het systeem niet werkt wanneer zijn het 't hardst nodig hebben', aldus ACP-voorzitter Gerrit van der Kamp. Volgens Schoof is Binnenlandse Zaken 'allerlei dingen' aan het doen om de dekking van C2000 te verbeteren. Eerder deze maand gaf minister Guusje ter Horst van BZK al te kennen dat tijdens de rellen op het Hoekse strand geen problemen waren met de dekking van C2000. „De belasting van de masten en netwerk bleef onder de 50 procent en er waren die dag geen storingen." Wel waren tientallen politiemensen in één gespreksgroep ingedeeld. 'Als een van hen op de knop van de portofoon drukt en spreekt, kunnen alle anderen alleen nog maar luisteren.' Inmiddels onderzoekt een groep experts in opdracht van de minister de oorzaken van de problemen met C2000. Aanleiding zijn de crash met een vliegtuig van Turkish Airlines, Koninginnedag in Apeldoorn en de rellen bij Hoek van Holland. De specialisten bezien onder meer of de capaciteit van het systeem op te voeren is of anders over het land verdeeld kan worden. Ter Horst wil verder drie tot vijf mobiele zendmasten aanschaffen voor extra capaciteit.

Voor het originele artikel zie:

www.volkskrant.nl/binnenland/article1294652.ece/Communicatiesysteem_reddingsdiensten_ramp .

Actueel, ook bij de chemische brand in Moerdijk (5 -1 2011) is weer een beroep gedaan op gelicenseerde radio zendamateurs met hun DARES systeem...

http://www.antennebureau.nl/uploads/tx_pdforder/Brochure_antennebureau_01.pdf, status aparte in het voordeel radio zendamateur.

<http://www.nieuwwonenfriesland.nl/documents/zav-beleid.pdf>

Een voorbeeldige folder van een Woningstichting die gewoon antennes en masten toestaat voor gelicenseerde radio zendamateurs...zoals het hoort., net als nu de Wieren in hun folder.

Een van de ontelbare Woningstichtingen die deze folders op het net plaatsen, en de antenneverboden voor gelicenseerde radio zendamateurs hebben geschrapt en volledig medewerking verlenen voor het plaatsen voor antenne installaties voor die gelicenseerde radio zendamateurs.

Gemeente Dongeradeel:

<http://www.dongeradeel.nl/Bouwen-wonen-milieu/Beleid/Beleidsregel-antennemasten-particulieren.htm>

Zend- en luisteramateurs willen regelmatig een antennemast plaatsen, die hoger is dan het bestemmingsplan toelaat. Er kan dan alleen een vergunning worden verleend als er toestemming wordt verleend om af te wijken van het bestemmingsplan. Wanneer dat mogelijk is, was tot op heden niet duidelijk. Daarom heeft de raad op 25 november 2010 besloten om een beleidsregel vast

te stellen voor antennemasten bij particulieren. De beleidsregel bevat welstandscriteria in de zin van artikel 12a van de Woningwet. Daarnaast wordt de beleidsregel gebruikt als richtlijn voor het beoordelen van aanvragen om af te wijken van het bestemmingsplan in de zin van artikel 2.1 lid 1 sub c van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo).
Zo kan het dus ook bij een Gemeente, pluim daarvoor.

Kortom:

Voor de antenne en installatie is geen enkel alternatief, en zijn minimaal nodig om de Dienst radio zendamateur uit te kunnen oefenen, en heb ik mij al ernstig beperkt in opzet en soort antennes, en in de hoogte.

In geval van nood zal de installatie zijn dienst bewijzen door alsnog de noodzakelijke verbindingen te kunnen maken als zoals boven aangehaald de Hulpdienst netten uitgevallen zijn en dus een grote gemeenschappelijke bijdrage leveren.

Ter info:

Uitspraak omtrent poster Rita Verdonk nav Schipholbrand
<http://www.njcm.nl/site/newsposts/show/156>

citaat daaruit:

-

Het EHRM heeft in eerdere uitspraken ook gesteld dat artikel 10 EVRM niet alleen van toepassing is op ideeën en informatie 'that are favourably received or regarded as inoffensive or as a matter of indifference, but also to those that offend, shock or disturb. Such are the demands of that pluralism, tolerance and broadmindedness without which there is no 'democratic society' as set forth in article 10, this freedom is subject to exceptions, which must, however, be construed strictly, and the need for any restrictions must be established convincingly.' (onder meer EHRM 8 juli 1999, Baskaya, NJ 2001, 62, par. 61). Ook kwetsende, choquerende en storende meningen moeten, uitzonderingen daargelaten, in een democratische, tolerante samenleving beschermd worden, en kunnen alleen onder strikte voorwaarden beperkt worden.

-

Welliswaar is de zaak hierboven een andere dan hetgeen een antennemast betreft, een vergelijking kan toch worden gemaakt namelijk.

Het gaat om de bescherming van 10 EVRM.

In bovenstaande zaak wordt een uitspraak van het EHRM gebruikt waaruit blijkt dat : Ook al zijn de ideeën schokkend, aantijgend of verstorend, toch zijn deze op te vatten als zijnde beschermd door 10 EVRM.

Als dit niet mogelijk zou zijn, kan er ook geen sprake zijn van een democratische samenleving. Moet dan toch gevolg worden gegeven aan de uitzonderingen, dan moeten deze echter nauwkeurig worden uitgelegd, en de noodzaak van eventuele beperkingen moeten overtuigend worden vastgesteld. Dit alles volgens het EHRM

In deze lijn doorgetrokken betekend het dus, dat het mooi zijn van een antennemast niet een vereiste is om door het EVRM beschermd te zijn. Een versturende uitlating is immers ook nog beschermd binnen het EVRM en zo zal een verstoring in het uitzicht vanwege de antennemast geaccepteerd dienen te worden omdat de antennemast reeds beschermd is binnen 10 EVRM. De belangen van anderen worden in zoverre geschaad, dat het gaat om visuele aspecten. Echter deze visuele aspecten kunnen geen inperking rechtvaardigen. Het niet of wel mooi zijn, zou indien er wel werd beperkt op grond van Art 10 EVRM lid 2, het 1e lid onevenredig veel geweld aandoen; immers lid 2 zou dan vanwege visuele aspecten in staat worden geacht om een fundamenteel Recht in te perken !

Zijn deze visuele aspecten dan dusdanig zwaarwegend dat ze een "social pressing need" vertegenwoordigen ?

Omdat te kunnen beoordelen is het goed om te kijken naar de totstandkoming van het bestemmingsplan.

Hier zijn ontheffingsmogelijkheden opgenomen om antennemasten tot 15 meter (in Hans zijn gemeente Enschede) mogelijk te maken.

Indien vanwege een 'pressing social need' deze antennemasten zeer ongewenst zijn en zelfs 10 EVRM kunnen inperken, het dus de vraag is, waarom dit mogelijk gemaakt word binnen het best. plan ! ?Zijn er bovendien bij de totstandkoming van dit bestemmingsplan zienswijzen of protesten ingediend die tegen deze ontheffingsmogelijkheid waren gericht ?

Bij het ontbreken van zienswijzen, dan wel bezwaar/beroep tegen ontheffing in dit bestemmingsplan, kan men concluderen dat er van zwaarwegende redenen geen sprake kan zijn. De mast mag dan bezwarend worden geacht; Voor het ONEVENREDIG bezwarend zijn er zwaarwegender en gemotiveerdere argumenten nodig dan enkel en alleen het niet mooi zijn.

Indien er vele protesten waren geweest tegen ontheffing binnen het best. plan, kan men inderdaad overwegen dat het ONEVENREDIG zijn, besloten ligt in dit protest tegen de mogelijkheden.

De omliggende bewoners hebben door NIET te reageren tegen dit bestemmingsplan, ermee ingestemd dat er ontheffing MOGELIJK is !

Men is er mede verantwoordelijk voor dat dit bestemmingsplan in hun woonomgeving actief is ! Daarom kan het 'aanvullende' woord ONEVENREDIG niet geplaatst worden voor het woord BEZWAREND, omdat men mede verantwoordelijk is voor de mogelijkheden.

Zouden antennemasten een dusdanige impact hebben, dat zelfs het EVRM kan worden gepasseerd, dit geeft te denken omtrent de ontheffingsmogelijkheden binnen het bestemmingsplan en dus van vele bestemmingsplannen binnen Nederland.

Met vriendelijke groet,

C.W. Postma
Suffridusstraat 32
8602 VL Sneek
Tel: 0515 422719

Lid VERON, Vereniging Experimenteel Radio Onderzoek Nederland, sectie IARU International Amateur Radio Union.

Lid Veron afdeling Friese Meren Sneek.

Lid FRAG Friese Radio Amateur Groep.

Houder van de Licentie F met de bijbehorende roepnaam PA5COR uitgereikt door het Ministerie van Economische Zaken (hoogste klasse) na het afleggen met goed gevolg van het radio zendamateur examen (A) F.

Gelicenseerd sinds maart 1977.

Deelnemer DARES Dutch Amateur Radio Emergency Service (hulp in geval calamiteiten)

Lid Consumenten Bond.

Gecertificeerd pijpfitter/lasser en 1e monteur en reparateur grote bedrijfs installaties met VVA 1 certificaat en diverse las certificaten.

Werkzaamheden onder meer met de plaatsing van GSM/UMTS antenne installaties en techniek kasten, PTT als kabel lasser/techniek.

Juridisch adviseur op diverse nationale en internationale fora betreffende gelicenseerd radio amateurisme.

Juridisch bijstandsverlener inzake problemen met Gemeentes en Woningstichtingen en voor advocaten en begeleiding in rechtszaken.